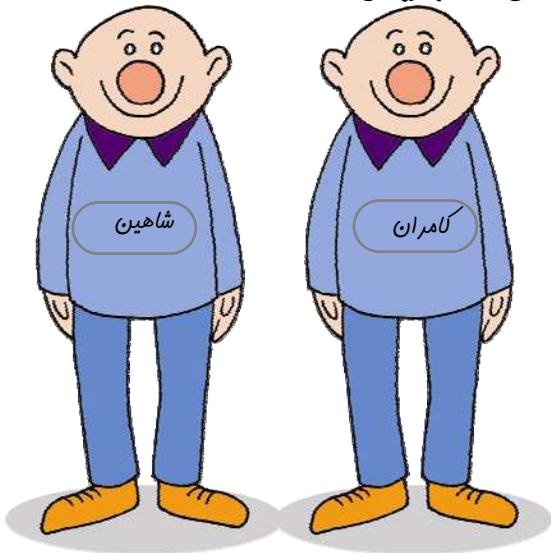

جناس تام

«تفاوت توی معنی ولی ظاهر یکسان / اسمش **جناس تام** توی ټموم (ایران)»

؟ کلید ظاهر واژگان یکسان و معانی آنها متفاوت

نکته ۱) مطمئن شوید معانی متفاوت را یافته‌اید،
صرفاً به ظاهر یکسان اکتفا نکنید.

«وفا را زاد مادر چون مرا زاد / جفا را زاد مادر چون تو را زاد» «جناس تام ندارد.»
۲) «جناس تام» اگر در آخر دو مصراح به کار رود قافیه‌ی آن شعر است نه ردیف. (زیرا ردیف هم ظاهر یکسان دارد و هم معنی یکسان در حالی که جناس تام تنها با ظاهر برابر می‌آید.)

ذکرشن همه این است که <u>گم</u> گشته دلم <u>کو</u> (کجاست)?	هر کس که نهد پای بر آن خاک سر <u>کو</u> (کوچه)
قافیه ✓	ردیف

نمونه‌ها

این در، در انتظار تو، تا صبح باز بود

۱) امشب نیامدی وز چشمم رمید خواب

باید چو ابر از همه اعضا گریستن

۲) تنها به دیدهای، نتوان داد گریه داد

بی سبب نیست که شب خواب پریشان بینم

۳) دیده‌ام زلف پریشان تو در دست رقیب

بگذار تا بینم آن چشم نازنین را

۴) زان ابروان زیبا، برچین به ناز، چین را

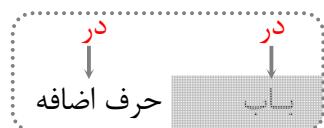
تانگویی که اسیران کمند تو، کمند

۵) هر خم از جعد پریشان تو، زندان دلی است

حل نمونه‌ها

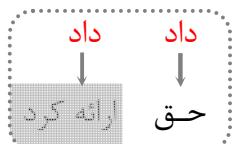
این در، در انتظار تو، تا صبح باز بود

(۱) امشب نیامدی و ز چشم رمید خواب

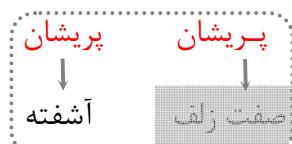
باید چو ابر از همه اعضا گریستن

(۲) تنها به دیده‌ای، نتوان داد گریه داد

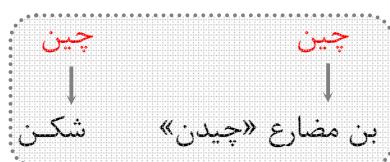
بی‌سبب نیست که شب خواب پریشان بینم

(۳) دیده‌ام زلف پریشان تو در دست رقیب

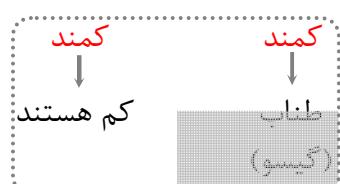
بگذار تا بینم آن چشم نازین را

(۴) زان ابروان زیبا، برچین به ناز، چین را

تانگویی که اسیران کمند تو، کمند

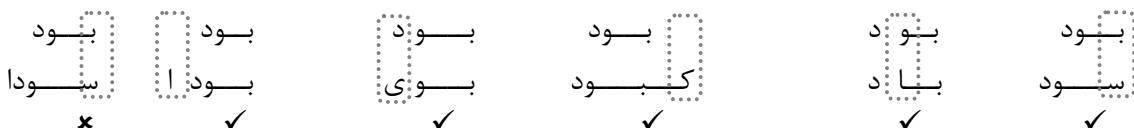
(۵) هر خم از جعد پریشان تو، زندان دلی است

جناس ناقص

«تُقاوَتْ تُو حركَتْ و يَا يِه حرفْ مُحالن / مِي سازْه تُوي شعرا و است **جناس ناقص**»

؟اکلید خودکار عمودی (هر وقت دو تا لغتو زیر هم نوشته، بعدش خودکارتون عمودی روی یکی از حروف گذاشتی و بقیه‌ی حروفش یکی بودن، جناس ناقص پیداش کردی)

نکته تکوازه‌های وابسته‌ای که همراه واژگان شده‌اند تأثیری در جناس ناقص بودن آن‌ها ندارند.

«دیدی آن ترک ختا غارت دین بود مرا
گرچه عمری به خطداوست خطبتش کردم
جناس ناقص
بی تأثیر

که بسی گل بدمند باز و تو در گل باشی

۱) نوبهار است بر آن کوش که خوشدل باشی

سر من و قدم سرو ناز پرور من

۲) اگر قدم نهد آن سرو ناز بر سر من

می رود صیاد از پی، صید پیکان خورده را

۳) از نگاهش دارم امید وصالی ز آنکه گاه

کو قیامت تا تماشای قیام من کند؟

۴) قامتی دیدم که می گوید گه برخاستن

خون افاید، تب آورد، نیش خورد

۵) دنیا عسل است و هر که او بیش خورد

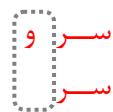
نمونه‌ها

حل نمونه‌ها

۱) نوبهار است بر آن کوش که خوشدل باشی
که بسی **گل** بدهد باز و تو در **گل** باشی

۲) اگر قدم نهد آن **سر** ناز بر **سر** من
سر من و قدم سرو ناز پرور من

۳) از **نگاه**ش دارم امید وصالی ز آنکه **گاه**
می‌رود صیاد از پی، صید پیکان خورده را

۴) قامتی دیدم که می‌گوید **گه** برخاستن
کو **قیامت** تا تماشای قیام من کند؟

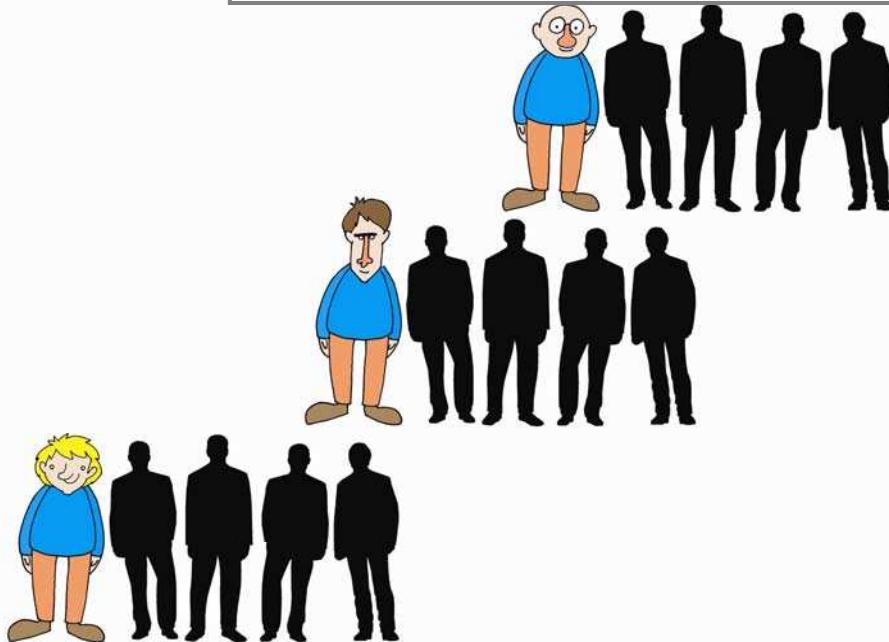
۵) دنیا عسل است و هر که او **بیش** خورد
خون افزاید، تب آورد، **نیش** خورد

سجع

«دو واژه ته جمله که شکلش هماهنگه، اسمش **سجع** توی نثر، پیین چقدر قشنگه»

اکلید کلمات هم قافیه، در آخر جملات نثر (سجع در نثر همان قافیه در شعر) ?

نکته افعال یا عباراتی به شکل ردیف می‌توانند در آخر آن بیایند. گاهی یکی از طرفین به قرینه‌ی لفظی حذف می‌شود و این موضوع تأثیری در سجع ندارد.

«دختری پرخواسته بود و جمله به گل آراسته [یصود]»

نمونه‌ها

۱) دیده در ظلمت شب، هر چند در خفا است، اما امید روشنی صبح در قفا است.

۲) الهی، فرمایی که بجوی و می ترسانی که بگریز، می نمایی که بخواه و می گویی که بپرهیز

۳) تا با تو آشنا شدم، از خلائق جدا شدم، نهان بودم و پیدا شدم

۴) الهی، بایسته‌ی تو، پیش از طاعت، مغفور و نابایسته‌ی تو پیش از معصیت مهجور است.

۵) آنچه منصور حلاج گفت، من نیز گفتم، او آشکارا گفت، من نهفتم

حل نمونه‌ها

(۱) دیده در ظلمت شب، هر چند در خفا است، اما امید روشنی صبح در قفا است.

(۲) الهی، فرمایی که بجوى و مى ترسانی که بگریز، مى نمایی که بخواه و مى گویی که بپرهیز

(۳) تا با تو آشنا شدم، از خلائق جدا شدم، نهان بودم و پیدا شدم

(۴) الهی، بایسته‌ی تو، پیش از طاعت، مغفور و نابایسته‌ی تو پیش از معصیت مهجور است.

← است بعد از «مغفور» به قرینه‌ی لفظی حذف شده است و گفتیم که این موضوع تأثیری در ایجاد سجع ندارد.

(۵) آنچه منصور حلّاج گفت، من نیز گفتم، او آشکارا گفت، من نهفتم

واج آرایی، نغمه‌ی حروف

«بِ بِ پَابَا بِ بُوييَّ، بِدو بَيا بَابَا يَيِّ / دَيْدَى تَكَار «بِ» رو، حَالا شَدَ واج آرایی»

؟اکلید ذکر بیش از ۲ بار واج یا واج‌هایی نزدیک به هم و تأثیرگذار

نکته گاهی واج انتخاب شده با موضوع و مفهوم بیت در ارتباط است:

«خیزید و خز آرید که هنگام خزان است
باد خنک از جانب خوارزم وزان است»

«خ و ز» تداعی کننده‌ی صدای «خِزِز» خرد شدن برگ‌های پاییزی

«خروش از خم چرخ چاچی بخواست»

«خ و ج» تأکید بر خشونت

نمونه‌ها

که گذر بر سر فرهاد نکردی و گذشت

(۱) ناله‌ی تیشه به گوش دل شیرین می‌گفت

ز وحشت خون عالم در دل صیاد می‌کردم

(۲) نمی‌گردید اگر ذوق گرفتاری عنان گیرم

هر آنچه گل به چمن بود، چید و دور انداخت

(۳) چو دید لاله‌ی روی تو، باغبان از شرم

گر دل بمیرد وای من گر من بمیرم وای دل

(۴) جز دل که گیرد جای من، جز من که گیرد جای دل

سینه می‌گوید که من تنگ آمدم فریاد کن

(۵) ناله را هر چند می‌خواهم که پنهانی کنم

حل نمونه‌ها

۱) ناله‌ی **تیشه** به گوش دل شیرین می‌گفت که گذر بر سر فرهاد نکردی و گذشت

۲) نمی‌گردید اگر ذوق گرفتاری عنان **گیرم** زوحشت خون عالم در دل صیاد می‌کردم

۳) **جو** دید لاله‌ی روی تو باغبان، از شرم هر آنچه گل به **چمن** بود، **چید** و دور انداخت

۴) **جز** دل که گیرد **جای** من، **جز** من که گیرد **جای** دل گر دل بمیرد وای من گر من بمیرم وای دل

۵) ناله را هر **چند** می‌خواهم که پنهانی کنم سینه می‌گوید که **من** تگ آمدم فریاد کن

اغراق (مبالغه)

«اگر دیدی ٿو شعراء، دروغی ٿو پول و چاق / «مگه میشه» پپرسو، پوشش پگو ٿو اغراق»

اکلید «مگه میشه + عبارت جواب نه ← اغراق»

نکته از آن‌جا که هر اغراقی منظوری دیگر در پس خود دارد، همه‌ی آن‌ها به نوعی «کنایه» نیز هستند و این دو ناقص یک‌دیگر نخواهند بود.

نمونه‌ها

گر سحر بُوی خوشت جانب گلزار آرند

۱) ببل از شاخ گل افتد به زمین از مستی

جهان ماتم سرا گردد اگر من از نوا افتتم

۲) به ذوق ناله‌ی من، آسمان مستانه می‌رقصد

که از ستاره فزوون است اگر شماره کنی

۳) به دانه‌ی دانه اشکم نگاه کن ای ماه!

از ره دشمن به مژگان خاک بر می‌داشم

۴) تهمت عجز است سد راه «صائب» ورنه من

چو از عکس رُخش عالم پر از مهتاب می‌دیدم

۵) چه حاجت بود شمع افروختن در بزم او یارب!

حل نمونه‌ها

گر سحر بُوی خوش جانب گلزار آرند

۱) بلبل از شاخ گل افتاد به زمین از مستی

مگه میشه بُوی خوش بار بلبل را مست کند و از پا درآورده؟ نه

جهان ماتم سرا گردد اگر من از نوا افتتم

۲) به ذوق ناله‌ی من، آسمان مستانه می‌رقصد

- مگه می‌شه با صدای من آسمان برقصد و با سکوت‌تم جهان در عزا فرو برود؟ نه

که از ستاره فزون است اگر شماره کنی

۳) به دانه دانه‌ی اشک نگاه کن ای ماه!

- مگه می‌شه اشک‌های من از ستارگان آسمان بیشتر باشد؟ نه

از ره دشمن به مژگان خاک بر می‌داشتمن

۴) تهمت عجز است سد راه «صائب» ورنه من

- مگه می‌شه با مژگانم، خاک از سر راه کسی بردارم؟ نه

چو از عکس رُخش عالم پر از مهتاب می‌دیدم

۵) چه حاجت بود شمع افروختن در بزم او یارب!

- مگه می‌شه انعکاس چهره‌ی یارم جهان را پر نور کند؟ نه